

2 Ιουνίου, 1990

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

M.P. THEODOROU (SALT INDUSTRY) CO. LTD.,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΑΡΧΗΣ ΛΙΜΕΝΩΝ Κ ΥΠΡΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 745/88).

Αίτηση Ακυρώσεως — Έννομο συμφέρον — Απώλεια — Αποδοχή.

*Διοικητική πράξη — Εκτελεστή — Σε αντίθεση προς βεβαιωτική πράξη
— Απαράδεκτη η προσφυγή κατά βεβαιωτικής.*

5

Η αιτήτρια εταιρεία προσέβαλε την σε βάρος της επιβολή γενι-
κών λιμενικών δικαιωμάτων.

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας ως απαράδεκτη την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

15

Είναι καθιερωμένη αρχή του διοικητικού δικαίου ότι η ανεπιφύλακτη αποδοχή διοικητικής πράξης στερεί τον αιτητή ενεστώτος εννόμου συμφέροντος να προσφύγει εναντίον της.

20

Στην παρούσα υπόθεση οι αιτητές με την ανεπιφύλακτη πληρωμή των επιβληθέντων δικαιωμάτων αποδέχτηκαν τις δύο διοικητικές πράξεις και έτσι στερούνται πλέον ενεστώτος εννόμου συμφέροντος για καταχώρηση της παρούσας προσφυγής.

25

Το κώλυμα αυτό δεν μπορεί να ξεπεραστεί με τον ισχυρισμό ότι η προσφυγή στρέφεται εναντίον νέας διοικητικής πράξης. Είναι βασική αρχή του διοικητικού δικαίου ότι δεν μπορεί να υπάρξει προσφυγή εναντίον επιβεβαιωτικής διοικητικής πράξης εκτός αν αυτή ήταν το αποτέλεσμα νέας έρευνας στο θέμα.

Στην παρούσα υπόθεση είναι φανερό ότι κανένα νέο στοιχείο δεν τέθηκε από τους αιτητές ενώπιον των καθ' ων η αίτηση και καμιά νέα έρευνα δεν έγινε, με αποτέλεσμα η απάντηση των καθ' ων η αίτηση στην επιστολή τους ημερομηνίας 24.6.1988, να ήταν απλώς επιβεβαιωτική των προηγούμενων αποφάσεων.

5

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Tomboli v. Cyprus Telecommunications Authority (1982) 3 C.L.R. 149,

10

Myrianthis v. Republic (1977) 3 C.L.R. 165,

Ayoub v. Republic (1985) 3(A) C.L.R. 70,

15

Larkos v. Republic (1987) 3(C) C.L.R. 2189.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Αρχής Λιμένων Κύπρου να μην επιστρέψει στους αιτητές το ποσό των £5.520,- το οποίο είχε καταβληθεί ανεπιφύλακτα ως γενικά λιμενικά δικαιώματα για δύο εισαγωγές άλατος το 1987.

20

M. Χριστοφίδης, για τους Αιτητές.

25

N. Παπαευσταθίου, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

30

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Η παρούσα προσφυγή στρέφεται εναντίον της άρνησης των καθ' ων η αίτηση σε απαίτηση των αιτητών για επιστροφή £5,520.- γενικών λιμενικών δικαιωμάτων για δύο εισαγωγές άλατος το 1987.

35

Η επιβολή των δικαιωμάτων έγινε την 14.4.1987 και 29.12.1987. Οι αιτητές στη συνέχεια κατέβαλαν ανεπιφύλακτα τα εν λόγω δικαιώματα. Με επιστολή του δικηγόρου τους όμως ημερομηνίας 31.5.1988 ζήτησαν επιστροφή μέρους των καταβληθέντων δικαιωμάτων ισχυριζόμενοι ότι τα δικαιώματα έπρεπε να είχαν υπολογισθεί με διαφορετικό συντελεστή. Οι καθ' ων η αίτηση με επιστολή τους ημερομηνίας 10.6.1988 πληροφόρησαν τους αιτητές ότι το θέμα μελετάτο λόγω κάποιων περιπλοκών ως προς την κατάταξη

40

του εμπορεύματος και ότι σύντομα θα είχαν την τελική τους απόφαση. Πράγματι με επιστολή τους ημερομηνίας 24.6.1988 οι καθ' ων η αίτηση πληροφόρησαν τους αιτητές ότι το αίτημά τους δεν μπορούσε να γίνει δεκτό, διότι το άλας δεν μπορούσε να θεωρηθεί
5 σαν βιομηχανικό ορυκτό όπως ισχυρίζοντο οι αιτητές, εμμένοντας έτσι στην αρχική τους απόφαση.

Είναι εναντίον αυτής της απάντησης που στρέφεται η παρούσα προσφυγή.
10

Συμφωνήθηκε μεταξύ των διαδίκων ότι το Δικαστήριο θα εξέταζε πρώτα τις δύο προδικαστικές ενστάσεις των καθ' ων η αίτηση που έχουν ως εξής:

15 (1) Η προσφυγή δεν προσβάλλει εκτελεστή διοικητική πράξη διότι η απάντηση ημερομηνίας 24.6.1988 είναι απλώς επιβεβαιωτική και δε συνιστά νέα διοικητική πράξη και,

20 (2) Οι αιτητές στερούνται ενεστώτος εννόμου συμφέροντος διότι με την ανεπιφύλακτη πληρωμή των επιβληθέντων δικαιωμάτων αποδέκτηκαν την απόφαση των καθ' ων η αίτηση.

Ο ισχυρισμός των αιτητών είναι ότι υπήρξε νέα εξέταση του θέματος και ως εκ τούτου η επιστολή ημερομηνίας 24.6.1988 δημιουργεί νέα διοικητική πράξη και περαιτέρω ότι οι αιτητές δε δεσμεύονται από την πληρωμή των δικαιωμάτων.
25

Είναι καθιερωμένη αρχή του διοικητικού δικαίου ότι η ανεπιφύλακτη αποδοχή διοικητικής πράξης στερεί τον αιτητή ενεστώτος εννόμου συμφέροντος να προσφύγει εναντίον της. Αναφέρομαι ιδιαίτερα στην απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση *Maria Tomboli v. The Cyprus Telecommunications Authority* (1982) 3 C.L.R. 149 και στην υπόθεση *Myrianthis v. Republic* (1977) 3 C.L.R. 165 όπου ο τότε Πρόεδρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου κ. Τριανταφυλλίδης είπε τα ακόλουθα:
30
35

"It is well established, by now, in the administrative law of Cyprus, on the basis of relevant principles which have been expounded in Greece in relation to a legislative provision there (section 48 of Law 3713/1928) which corresponds to our Article 146(2) above, that a person, who expressly or impliedly, accepts an act or decision of the administration, is deprived, because of such acceptance, of a legitimate interest entitling him to make an administrative recourse for the annulment of such act or decision."
40

Αναφέρομαι επίσης στην υπόθεση *Boulos Ayoub Ayoub v. The Republic of Cyprus* (1985) 3 C.L.R. 70, όπου στις σελίδες 75, 76 ο Δικαστής Α. Λοΐζου, ως ήτο τότε είπε τα ακόλουθα:

"As regards the acceptance by the applicant of the assessment of the fees payable by him, it has been alleged in the address in reply filed on his behalf that: 'Applicant is a foreigner and does not know Greek. The relevant form was completed by the appropriate Lands Officer in Greek and the applicant signed it without knowing the contents of this declaration. At no stage the contents of the declaration were explained to him in English.'

I am afraid I cannot accept such contention which has not been substantiated on oath or otherwise and which contradicts a clear written declaration coupled with the consequential payment of the substantially higher fees.

The first point for determination is whether the acceptance by the applicant of the valuation, may deprive him of a legitimate interest entitling him to make an administrative recourse for the annulment of such act or decision. (See *Myrianthis v. The Republic* (1977) 3 C.L.R. 165 at p. 168, quoted with approval in *Ioannou and others v. The Republic* (1983) 3 C.L.R. 150 at p. 154. See also *Stylianides v. The Republic* (1983) 3 C.L.R. 672, and the case of *Metaforiki Eteria Ayios Antonios v. The Republic* (1981) 3 C.L.R. 221; the judgment of the Full Bench in the case of *Tomboli v. Cyprus Telecommunications Authority* (1982) 3 C.L.R. 149 at p.p. 154-155, and *Zampakides v. The Republic* (1982) 3 C.L.R. 1017 at pp. 1024-1025 and also the *Five Bus Tour Limited v. The Republic* (1983) 3 C.L.R. 793; *Michaelides v. The Republic* (1983) 3 C.L.R. 963. There authorities establish the principle that there does not exist a legitimate interest in order to challenge an administrative act or decision if it is issued on the application or at the request or with the consent of the applicant. Also an applicant deprives himself of a legitimate interest where he has expressly or impliedly accepted the act or decision of the administration which acceptance must, in any event be unreserved and free and must not have taken place under the pressure of forthcoming injurious consequences for such applicant.

Considering the facts of the present case in the light of the aforesaid principles, I have come to conclusion that the applicant has no legitimate interest as he has accepted unreservedly and

freely the sub-judice administrative act."

5 Είμαι της γνώμης ότι στην παρούσα υπόθεση, με βάση τα ανωτέρω, οι αιτητές με την ανεπιφύλακτη πληρωμή των επιβληθέντων δικαιωμάτων αποδέχτηκαν τις δύο διοικητικές πράξεις και έτσι στερούνται πλέον ενεστώτος εννόμου συμφέροντος για καταχώρηση της παρούσας προσφυγής.

10 Περαιτέρω θεωρώ ότι το κάλυμμα αυτό δεν μπορεί να ξεπεραστεί με τον ισχυρισμό ότι η προσφυγή στρέφεται εναντίον νέας διοικητικής πράξης. Είναι βασική αρχή του διοικητικού δικαίου ότι δεν μπορεί να υπάρξει προσφυγή εναντίον επιβεβαιωτικής διοικητικής πράξης εκτός αν αυτή ήταν το αποτέλεσμα νέας έρευνας στο θέμα.

15 Αναφέρομαι στη *Xenis Larkos v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 2189, όπου γίνεται ευρεία αναφορά στη νομολογία και τις αυθεντίες.

20 Στην παρούσα υπόθεση, είναι φανερόν ότι κανένα νέο στοιχείο δεν τέθηκε από τους αιτητές ενώπιον των καθ' ων η αίτηση και καμιά νέα έρευνα δεν έγινε, με αποτέλεσμα η απάντηση των καθ' ων η αίτηση στην επιστολή τους ημερομηνίας 24.6.1988 να ήταν απλώς επιβεβαιωτική των προηγούμενων αποφάσεων.

25 Λόγω των πιο πάνω ευρίσκω ότι επιτυγχάνουν και οι δύο προδικαστικές ενστάσεις των καθ' ων η αίτηση και κατά συνέπεια η προσφυγή απορρίπτεται άνευ εξόδων.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.